

sters Redegørelse, har jeg kun faa Bemærkninger at gøre.

Som ærede Medlemmer vil erindre, fremdrog jeg ved anden Behandling af de to Lovforslag, der har været henviste til Behandling i Fællesudvalget, her i Salen, at vi i Landstingets Udvalg havde haft under Overvejelse at søge Uoverensstemmelserne bragt ud af Verden ved at samle begge Lovforslagene i et enkelt. Tanken derom kunde i Landstingsudvalget ikke finde Tilslutning. Jeg ønsker da at pege paa ved denne Lejlighed, at det er gennem Realisationen af denne Tanke, det er lykkedes i Fællesudvalget at opnaa den Enighed om det foreliggende Forslag, i hvilket begge de af Ministeren fremsatte Forslag opgaar i en højere Enhed. Og dette Forslag karakteriseres ved to Ting. For det første derved, at i den Grad, som det har været muligt for Oppositionspartierne at gennemføre det, er det Princip nu lagt til Grund, at man ved Dyrtidsforanstaltningerne bør komme de vanskeligst stillede til Hjælp. Man har ønsket dette Princip i størst mulig Grad gennemført, ikke blot, fordi man mener, at man derved paa den mest effektive Maade hjælper dem, der virkelig har Trang til Hjælp, men ogsaa, fordi det betyder en Reduktion af Udgifterne for Statskassen, som saa sandelig nok kan trænge til at blive aflastet paa enhver mulig og forsvarlig Maade.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer i Overenskomsten skal jeg kun udtale følgende for § 2's Vedkommende, at den Forhandling, der i Fællesudvalget har fundet Sted angaaende Syltesukkeret, og som gik ud paa eventuelt at unddrage Syltesukkeret, ca. 7 Mill. kg, fra den Prisnedsættelse, som i øvrigt finder Sted for Husholdningssukkeret, ganske vist blev opgivet, men derigennem er ingenlunde givet Udtryk for, at der ikke let vil kunne opnaas Enighed om ad den Vej at spare de ca. 4 Mill. Kr. for Statskassen, som denne Nedsættelse af Prisen for Syltesukkeret vil foranledige, en Foranstaltning, som jeg haaber har den højtærede Finansministers Billigelse, og som det maaske tør forventes, at den højtærede Indenrigsminister til sin Tid vil foranledige iværksat.

Med Hensyn til § 3, som angaar Mæl-

keordningen, skal jeg sige, at der indenfor Fællesudvalget fra en talrig Del var et levende Ønske om ogsaa for Mælkeordningens Vedkommende at indskrænke sig til at yde Hjælpen til de vanskeligst stillede. I og for sig giver de meget høje Mælkepriser, vi har, og den yderligere betydelige Forhøjelse af dem, som formentlig forestaar, al Grund til at koncentrere de Kræfter, man kunde anvende paa denne specielle Opgaves Løsning, til at hjælpe dem, hvem disse Mælkepriser vil vanskelig gøre Anskaffelsen af det fornødne Kvantum. Imidlertid er Forholdet dette, at Statens Tilskud til Mælkeordningen falder i to Dele, dels Bidraget med Halvdelen til Afholdelsen af Udgifterne ved Fremskaffelse af Suppleringsmælken og dels Bidraget indtil 12 Øre pr. Liter til Nedsættelsen af Prisen paa Børnemælken. Medens Princippet: Hjælp til de vanskeligst stillede, kan gennemføres for det sidste Bidrags Vedkommende, vil det ikke blive muligt for det førstes, og man vil derfor komme til at knæsette to forskellige Principper i denne Paragraf; at undlade at støtte Kommunerne til Afholdelse af Udgifterne ved Fremskaffelse af Suppleringsmælk vil let føre til Vanskelighed og i hvert Fald til betydelige Udgiftsforøgelser for Kommunerne, idet Fremskaffelsen af denne Mælk i Virkeligheden andrager ret betydelige Beløb. Man har derfor afstaaet fra at kræve sine Ønsker i saa Henseende opfyldt, hvad denne Paragraf angaar, man har indskrænket sig til foran „12 Øre“, som var foreslaaet fra Statens Side som Bidrag til Nedsættelse af Børnemælken, at indsætte Ordet „indtil“, idet Hensigten selvfølgelig ikke er den, saaledes som det kunde forstaaes efter den Form, Lovforslaget havde, at give et Bidrag af 12 Øre til den Prisnedsættelse paa Mælk, som skal foretages ved kommunal Foranstaltning, og som maaske ikke andrager 12 Øre. Ønsker altsaa Kommunalbestyrelserne kun at nedsætte Prisen med 10 Øre, bliver det naturligvis ogsaa kun 10 Øre, Staten faar at betale til den Foranstaltning.

Hvad angaar Flødeafgiften, har der været fuld Enighed om at give Bestemmelsen derom i Lovforslaget, som det forelaa fra den højtærede Indenrigsminister, den Tilføelse, at Kommunerne skal være